

heden af at henlægge en Deel af Amtets Grund under det Omraade, som Loven skal have; det hører nemlig ikke herhen. Hvad er det, Loven giver Bestemmelser for? Det er deels for, hvorledes Sundhedshensynet skal varetages, deels Hensynet til Sikkerhed mod Ildsvaade, deels Hensynet til den Styrke, som Bygningerne skulle have, og tildeels ogsaa Hensynet til, hvorledes den frie Plads kan bevares. Men seer man nu paa alle disse Bestemmelser, og overveier man Forholdene, navnlig saaledes som de ere paa den Deel af Amtets Grund, som den ærede Taler vil have medindbefattet under Loven, saa troer jeg, at en stor Deel af Lovens Bestemmelser vilde staae aldeles ørkesløst, medens derimod hele den øvrige Deel vilde medføre for Gierne af de nuværende Grunde saadanne Besværligheder, som aldeles ikke vilde staae i noget Forhold til den Nytte, som skulde vindes deraf. — jeg antager iøvrigt ikke, at Kjøbenhavn vilde have nogen som helst Nytte deraf —, og endelig vilde der savnes en Deel Bestemmelser til Ordningen af Forholdene paa disse Steder. Forat afhjælpe denne Mangel, er der allerede nedsat en Commission, og denne kan tage de Hensyn under Overveielse, som derved blive at tage, men som i denne Lov ikke ere, og ikke bør undersøges. Saaledes som Loven er, vil man kunne bygge ligesaa regelløst som forhen, der vilde i den Henseende ikke vindes Noget, thi det handler Loven slet ikke om. Men hvad der vilde komme ud af den ærede Talers Forslag, det var, at alle de Grundeiere, som høre til det District, hvormed der her er Spørgsmaal, maatte hver Gang de skulde bygge underkaste sig visse Bestemmelser af en Bygningscommission, eller en Embedsmand, af hvem de skulde være aldeles afhængige. Det vilde blive en Lov, som sagde: Herefter skal Du ikke i Lovgivningen finde Bestemmelser om, hvorledes Du skal bygge, men dem skal Du faae at vide af den Embedsmand eller Commission, som har med Sagen at gjøre, Alt, eftersom den skønner bedst, eller som den har opfattet sin Instrux, men det forekommer mig dog noget nær at grændse til at sætte et saadant District i en lovløs Tilstand. Det Gnefte, jeg kan skønne,

at der opnaaes ved at have lagt dette District ind under Lovens Omraade, det skulde være, at den Omfreds, som Terrainet havde faaet, vilde være bleven fuldkommen mathematisk rigtig. Nu skal jeg ikke nægte, at jeg ogsaa ynder Regelmæssighed baade i det Udvortes og Indvortes, men jeg kan dog ikke ansee Regelmæssigheden for en saadan overveieende Gjenstand, at jeg skulde mene, at, naar man har sagt, at Noget er regelmæssigt, at man saa har sagt Alt; der ere dog andre Hensyn at tage, som ere vigtigere.

Müller: Det vil vistnok være Forsamlingen bekendt, at, da denne Sag var for i Landstinget, indkom der en Deel Andragender fra forskjellige bygningskyndige Folk, nemlig fra i Alt 42 Architecter, Ingenieurer, Lømmere og Murere, som indeholdt en Opfordring til Rigsdagen om, at udsætte Bygningsagens Behandling til næste Session. En Minoritet af Udvalget tilraadede at udsætte Lovens Udgivelse, men dette vandt ikke Landstingets Bifald, og vi have derefter faaet Loven, saaledes som den nu foreligger. Men det turde dog være et Spørgsmaal, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, endnu at prøve Sagen i et Udvalg her i Thinget, inden man gaaer ind paa den. Jeg har nemlig idag modtaget et Andragende fra en Deel bygningskyndige Folk her i Hovedstaden med Anmodning om, at forelægge samme for Folkethinget. Allerede for nogle Uger siden . . .

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at der ikke i dette Dieblif er Spørgsmaal om at nedsette Udvalg; dette Spørgsmaal maa opsættes indtil 1ste Behandling er tilendebragt.

Müller: Ja, men dette Spørgsmaal kunde jo muligen bidrage til at klare, hvorledes Sagen i det Hele kunde behandles.

Formanden: Ja, den ærede Rigsdagsmand kan naturligtviis meget gjerne meddele Oplysning om, hvilke Duffer der ere yttrede med Hensyn til Bygningsloven, hvilke Mangler den har o. s. v., men det er ikke det rette